

اعلامیه مطبوعاتی

اطفال افغانستان از شدت گرسنگی تلف می‌شوند؛ در حالی که جامعه بین‌الملل به قیمت جان آن‌ها سیاست خود را

بازی می‌نماید

(ترجمه)

بر اساس گزارش سازمان ملل، افغانستان در معرض بدترین بحران بشری در سطح جهان قرار دارد. بعد از تسلط طالبان در ماه آگست بر این کشور؛ تقریباً 50 درصد نفوس آن به دلیل قحطی شدید، استعمار غرب در دو دهه، توقف کمک‌های بشر دوستانه توسط جامعه بین‌الملل و ضبط بیلیون‌ها دالر ثروت این دولت توسط امریکا، با گرسنگی بی‌سابقه‌ای دست و پنجه نرم می‌کنند. رئیس اجرائیه برنامه‌غذائی جهان به نام دوید بیسلی می‌گوید که 95 درصد مردم این کشور غذای کافی ندارند و تقریباً 23 میلیون افغان به دلیل از هم‌پاشی وضعیت در معرض گرسنگی وخیم قرار دارند. وی حالت کشور را به "فاجعه ویران‌گر" تشبیه نموده گفت که قرار است "در روی زمین جهنم" برپا گردد. 14 میلیون طفل نیز در معرض گرسنگی شدید قرار دارند و سازمان‌های WFP و UNICEF هشدار دادند که بدون کمک فوری ممکن است یک میلیون طفل به اثر سوء تغذیه شدید تلف گردند. تعداد زیاد قبلاً با سوء تغذی مواجه بودند که به جز از یک توتنه نان، چیزی برای خوردن نداشتند. با نزدیک شدن ماه‌های سرد زمستان، شرایط مأیوس‌کننده‌ای برای امت در افغانستان پیش‌بینی شده که بلافاصله منجر به نابودی آن‌ها خواهد گردید.

توقف بی‌رحمانه بیلیون‌ها دالر کمک توسط جامعه بین‌الملل، بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول به سرزمینی که همیشه متکی بر کمک‌ها بوده، هم‌چنان اقدام اداره امریکا برای عدم دسترسی رهبری جدید افغانستان به 10 بیلیون ثروت خارجی، اقتصاد این کشور را سرنگون و دسترسی به خدمات صحتی و خدمات عامه را مشکل ساخته و باعث بحران فاجعه‌بار بشری گردیده است. هدف آن‌ها از این کار، فشار آوردن بالای دولت طالبان است تا نسخه اسلام را تطبیق نمایند که با ارزش‌های لیبرال و سیکولری غرب سازگاری داشته باشد. به همین دلیل قدرت‌های غربی و جامعه بین‌الملل از اصالیب گرسنگی و قحطی به‌حیث قوه فشار برای رسیدن به اهداف سیاسی خود استفاده می‌نمایند تا از حاکمیت دولت سیکولر در این سرزمین مطمئن گردند که در مدت 20 سال اشغال وحشیانه خود از طریق نظامی نتوانستند به این هدف برسند. آن‌ها بی‌شرمانه ادعا می‌نمایند که هدف شان تأمین آسایش و حقوق زنان و دختران در افغانستان است؛ در حالی که همین زنان و اطفال از شدت گرسنگی در معرض هلاکت قرار دارند، از خدمات صحتی محروم اند و هیچ‌امیدی به بهتر شدن وضعیت اقتصادی خویش ندارند. بر اساس گزارش دیده‌بان حقوق بشر "بحران اقتصادی افغانستان؛ مخصوصاً زنان و دختران را شدیداً متأثر ساخته و برای بدست آوردن غذا، خدمات صحتی و منابع مالی آن‌ها را با مشکل بزرگ‌تر مواجه ساخته است".

به برادران خود میان طالبان می‌گوئیم؛ فاجعه بشری را که با چشمان خود مشاهده می‌نمائید در حقیقت نتیجه وابستگی به کمک و مساعدت قدرت‌ها و سازمان‌های غربی می‌باشد. در واقع؛ چنین سازمان‌ها مانند ملل متحد همیشه وضعیت کشورهای مانند افغانستان را وخیم و فاجعه‌بار اعلان می‌نمایند؛ در حالی که همین دولت‌های قدرتمند عضو آن، باعث بحران و بدبختی ملت‌ها می‌گردند. هدف مساعدت آن‌ها به جز از بدنام ساختن اسلام و مفاهیم آن چیزی دیگری نیست. آیا 20 سال کمک‌های بین‌المللی وضعیت افغانستان را بهتر و این سرزمین را خود کفا ساخته است؟ بدون شک که پاسخ این سوال منفی است، بلکه بدتر از همه

اقتصاد آن را ورشکسته و تابع کمک‌ها نموده که در سطح جهان دومین کشور بود که مردم‌اش نیاز به کمک‌های فوری داشت، ولی حالا از این لحاظ در درجه اول قرار دارد.

اگر نظام جامع اسلام توسط دولت خلافت در افغانستان و جهان اسلام تطبیق می‌گردید؛ در آن صورت "مدل دولت-ملت" که حکومت‌ها را ضعیف و تابع خارجی‌ها می‌سازد، را ریشه‌کن و افغانستان و دیگر سرزمین‌های اسلامی را از نگاه بحران اقتصادی و فاجعه‌بشری به سمت ثبات دایمی هدایت می‌نمود. در غیر آن؛ افغانستان همیشه در چنگال خارجی‌ها قرار داشته و تابع اوامر و ترحم دشمن باقی خواهد ماند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى (123) وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ [طه: 123-124]

ترجمه: پس اگر از سوی من هدایتی به شما رسید، هرکس از هدایت‌م پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه به مشقت و رنج می‌افتد. و هرکس از هدایت من (که سبب یاد نمودن از من در همه امور است) روی بگرداند برای او زندگی تنگ (و سختی) خواهد بود و روز قیامت او را نابینا محسوس می‌کنیم.

داکتر نسرين نواز

رئیس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شماره صدور: 1443/017 ه.ق

19 ربیع الثانی 1443 ه.ق.

24 نوامبر 2021 م.

مترجم: عبدالله صالحی